

Sorgeandakt för barn

(Vem som helst i personalen ska kunna hålla andakten enligt denna modell)

Sång

Pb 492, Jag lyfter ögat mot himmelen

Bön

Du vet att jag är ledsen
Du ser ju allt som sker.
Du ser mig när jag gråter
Du lyssnar när jag ber.
Du låter mig vara ledsen
Och tänka på den jag mist.
Du viskar sakta i mörkret:
Att allt ska bli bra till sist.

Inledning

Vi har samlats här för att för att det har hänt något tråkigt. Ni har säkert hört att...

(Du kan berätta vad som hänt; en närståendes död, en olycka eller om något annat som skett. Informera om det som skett öppet och ärligt. Använd rätt begrepp och ord enligt barnens ålder. Förminska inte och brodera inte ut det som skett, håll dig till fakta om det som hänt. Barn klarar av att vi vuxna är raka i vår kommunikation till dem eftersom barn lever i nuet.)

Det är svårt att förstå att något så här ledsamt sker. Vi människor kan inte bestämma när någon ska dö eller när en olycka händer. Ibland händer bara olyckor och dödsfall, vi frågar varför det här sker men vi har inga färdiga svar. Tillsammans kan vi hjälpa varandra och fråga!

Det viktigaste är att ingen blir ensam med sin sorg och sina tankar utan att vi tillsammans kan samtala om det som bekymrar oss. Du kan komma till oss vuxna här i gruppen/klassen och samtala om det som du funderar på. Det är naturligt att vara ledsen och gråta, det gör vuxna också. Vi är ledsna för att en människa som vi tycker om eller varit oss nära har dött.

Vi kan lita på att här är vi trygga och att Gud skyddar oss här. Här på jorden får vi leva med våra föräldrar, släktingar och vänner. Varje människa är speciell och värdefull. Den kristna kyrkan ger oss hopp. Hoppet grundar sig på att Kristus dog för oss och uppstod från döden därför är döden inte slutet på allt utan början på något nytt. Gud tar hand om oss också när vi dör.

Nu ska vi be och tända ljus för alla dem som är ledsna och rädda och som sörjer NN:s död/olyckans offer. Vi ber också för alla närstående, familjer, alla vänner och släktingar till NN/förolyckade. De sörjer och är ledsna och oroliga när de tänker på det som hänt.

Vi tänder nu ljus och tänker på NN/förolyckade. (anpassa så att det passar det skedda)

Ljuständning

Alla tänder ett eget ljus eller en ledare väljer ut hur många barn som tänder ljus. (Lugn musik kan spelas under tiden)

Bön

Käre himmelske far. Du vet hur svårt vi har det. Vi bär en gränslös sorg och saknad i våra hjärtan. Vi tackar dig för den tid vi fick tillsammans. Låt NN bo i trygghet hos dig och dina änglar. Ge din trygghet också åt oss och alla andra som saknar NN. Du vet vad vi behöver, ge oss kraft att orka vidare. Låt oss mötas hos dig i himlen. Amen

Sång

Pb 493, Gud som haver barnen kär

Herrens välsignelse

Herren välsigne oss och bevare oss.
Herren låte sitt ansikte lysa över oss och vare oss nådig.
Herre vände sitt ansikte till oss och give oss frid.
I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.
Amen

Efterbearbetning

Ge barnen möjlighet att efter andakten berätta och **bearbeta händelsen** med egna ord och handlingar. Ge tid för barnens frågor. Låt barnen sätta ord på sin sorg genom att berätta om sina tankar, funderingar och erfarenheter. Du behöver inte ha svar på alla frågor. Man får säga: "jag vet inte". Håll inte inne med din egen sorg, barnen lär sig att uttrycka sin sorg genom oss vuxna. Sorgen kapslas inte in när man får visa den för andra. Kom ihåg att yngre barnen behöver upprepning och svar på sina frågor flera gånger.

Musik, konst och till exempel att måla till musik ger barn möjlighet att bearbeta sina känslor. Barnen kan också bearbeta sorgen genom leken eller genom att sjunga bekanta sånger. Var lyhörd för barnens behov.

Var inte rädd
Jag älskar dig.
Kom i min famn
jag håller dig.
När stormarna kommer
Och mörkret är tungt
När gråten är nära
Då viskar jag lugnt:
Kom i min famn
Jag håller dig.
Var inte rädd
Jag älskar dig.
(Tomas Boström)